

Поняття, типи та форми легітимності влади

ВИКОНАЛА
СТУДЕНТКА ФСНСТ – 1
ІВАНЦІВ АНАСТАСІЯ

Поняття

- Легітимність – стан влади, коли вона визнається більшістю народу законною і справедливою.
- Легальність влади – це юридичне поняття, яке означає відповідність влади діючим законам.
- Делегітамізація влади – це процес втрати довіри народу до влади у наслідок невиконання своїх обов'язків.

Визначення

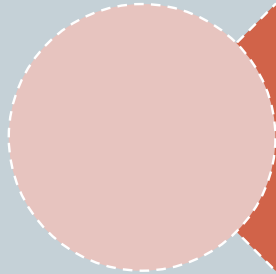
Легітимність

- стосується як політичного режиму, у тому числі форми правління, так і конкретних персональних суб'єктів влади. Це створює ще одну лінію можливого протиріччя в межах легітимності.

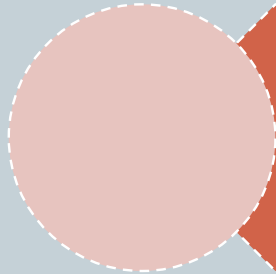
Легітимація

- Спосіб або процес, методом якого влада отримує виправдання. Ідеальні легітимності (рівень 100% підтримки населенням) не буває.

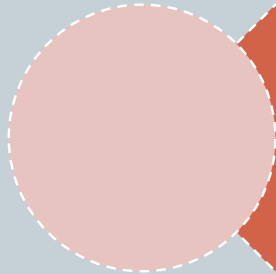
Основні джерела легітимності

Населення

Уряд

Зовнішньополітичні
структури

Типи легітимності владди за М.Вебером

И
Н
И
И
И
Е
И
а
И
а
е

Традиційна легітимність

Геронтократія

Патріархальна

Патримоніальна

Султанізм

Влада суверена над феодалами-
васалами

Трактування

- Телеологічне – влада може бути визначена як реалізація намічених цілей. "З двох суб'єктів А і В, суб'єкт А досягає найбільш намічених результатів, а ніж суб'єкт В. Відповідно суб'єкт А і володіє владою".
- Біхевіористське – розглядає владу як особливий тип поведінки, при якому одні люди командують, а інші - підкоряються.
- Психологічний підхід – влада має за джерело індивідуальну поведінку.
- Системне – влада це похідна не від індивідуальних, міжособистісних відносин, а від соціальної системи і виявляється у взаємовідносинах частин та цілого.
- Структурно-функціональне – розглядає владу як властивість соціальної організації.
- Реляціоністське (від relation англ. - відношення) – визначення влади є синтезним.

- Криза легітимності — зниження реальної підтримки органів державної влади чи правлячого режиму в цілому, яке впливає на якісні зміни їхніх ролей і функцій.

Шляхи і засоби виходу з кризи

- підтримка постійних контактів з населенням;
- проведення роз'яснювальної роботи щодо своїх цілей;
- посилення ролі правових методів досягнення цілей та постійного оновлення законодавства;
- врівноваженість гілок влади;
- виконання правил політичної гри без ущемлення інтересів сил, які беруть у ній участь;
- організація контролю з боку організованої громадськості за різними рівнями державної влади;
- зміцнення демократичних цінностей у суспільстві;
- подолання правового нігілізму населення тощо.

